

De vuurtoren als (on)veilige haven

door **wouter hillaert**

Het Gevolg > Faar JJJ

'Het enige kind dat altijd een kind blijft, is uw eigen kind', zegt vuurtorenwachter Stork (Marc Peeters) op het eind van Faar. Hij resumeert niet alleen de hele bloedbandplot van de voorstelling, maar vangt ook het oeuvre van auteur Herman van de Wijdeven in een notendop

Tristan Versteven (Bent) zet een storm in beweging, waar Isabelle Van Hecke (Lucy) het slachtoffer van is.

Van de Wijdeven is gespecialiseerd in grote thema's in kleine zinnen, tijd en vooruitgang tegenover de eeuwige familiale cirkel, generatie op generatie. Plus: een duistere toon van melancholie.

In Faar is die grondkleur door Barbara Vandendriessche mee naar de scène vertaald. Onder obscuur licht en een hoge traliewand staat het water in plasjes tussen de plooiën van een zwart plastic zeil. Het zijn de onherbergzame kliffen waarop Storks oude vuurtoren staat, maar ook de gevangenis waarin hij de inwonende Lucy (Isabelle Van Hecke) klein houdt. In steeds hetzelfde sprookje vertelt hij hoe hij haar ooit voor zijn deur aantroef. Zijn verhalen zijn haar wereld, samen met de gure wind. Buiten komt ze niet, mag ze niet. Te gevaarlijk.

Als Bent van 'den Dienst Vuurtorens' (Tristan Versteven) ineens de 127 trappen naar deze benauwde opvoedingssituatie komt opgeklommen, zet Van de Wijdeven tegelijk twee lijnen in gang. Lucy moet als Kaspar Hauser in de clinch met een nieuwe taal en dus een andere toekomst, terwijl Stork weer geconfronteerd wordt met het ware verhaal van zijn verleden. Net als in de goeie Scandinavische traditie van Ibsen en Strindberg raast op het eind de waarheid bloot met een storm, waarvan zelfs het publiek de druppels vangt.

Na Don Quichot maakt Het Gevolg van Faar opnieuw een geslaagde samenwerking tussen Van de Wijdeven en Vandendriessche: kaal én warm, sober maar daarin groot, met liefde voor de onvolkomenheden van hun personages. Voor het resultaat geldt waar ook het trio in de vuurtoren achterkomt. De taal is machtig, maar tekstloze momenten zeggen nog het meest over gevoel.
(WH)

Deze week nog in Eeklo (4 okt.), Wevelgem (5 okt.), Oudenaarde (6 okt.) en Roeselare (7 okt.). Op tournee tot 25 oktober, www.hetgevolg.be.

Publicatiedatum : **2007-10-03**

Sectie : **Encore**